

ΣΤΕ 1347/2021 [Η ΔΑΣΙΚΗ ΑΡΧΗ ΕΊΝΑΙ ΑΡΜΟΔΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΒΟΛΗ ΚΑΙ ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΠΡΟΣΤΙΜΩΝ ΑΥΘΑΙΡΕΤΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ ΕΝΤΟΣ ΔΑΣΙΚΩΝ ΑΝΑΔΑΣΩΤΕΩΝ ΕΚΤΑΣΕΩΝ]

Περίληψη

- Ο χαρακτηρισμός πάσης φύσεως κτισμάτων και εν γένει κατασκευασμάτων που έχουν αυθαίρετως ανεγερθεί σε δάσος, δασική και αναδασωτέα έκταση, διέπεται από τις ειδικές σε σχέση με τις γενικές διατάξεις περί αυθαιρέτων κατασκευών, διατάξεις της δασικής νομοθεσίας, οι οποίες αποσκοπούν στην άμεση και αποτελεσματική προστασία των δασικών οικοσυστημάτων και στην αποκατάσταση της μορφής που είχαν πριν αλλοιωθούν με την χωρίς άδεια ανέγερση κατασκευασμάτων εντός αυτών. Κατά συνέπεια, σε περίπτωση που έκταση έχει υπαχθεί στις προστατευτικές διατάξεις της δασικής νομοθεσίας, αρμόδιο όργανο για την έκδοση πράξης με την οποία διατάσσεται η κατεδάφιση αυθαίρετων κατασκευών σε δάσος, δασική ή αναδασωτέα έκταση και συνακόλουθα για την έκδοση πράξης με την οποία επιβάλλεται η προβλεπόμενη από το νόμο κύρωση είναι μόνον η αρμόδια δασική αρχή. Επομένως, από το χρόνο που έκταση κηρυχθεί αναδασωτέα, αρμόδιο όργανο να επιβάλει κυρώσεις για την ανέγερση αυθαιρέτων κατασκευών εντός αυτής είναι η αρμόδια δασική αρχή και όχι ο Προϊστάμενος της Υ.ΔΟΜ. Αντίθετη ερμηνεία θα οδηγούσε στην επιβολή δύο διοικητικών κυρώσεων για την ίδια πράξη, δηλαδή την ανέγερση αυθαίρετης κατασκευής και σε παραβίαση της προβλεπόμενης αρχής *ne bis in idem*. Ούτε μπορεί να θεωρηθεί ότι καθιερύει συντρέχουσα αρμοδιότητα του Προϊσταμένου της ΥΔΟΜ να επιβάλει πρόστιμο διατήρησης αυθαιρέτου σε έκταση που έχει κηρυχθεί αναδασωτέα η, μη εφαρμοζόμενη, άλλωστε, εν προκειμένω λόγω της μεταβατικής διάταξης του άρθρου 5 παρ. 2 αυτής, διάταξη του άρθρου 1 περ. γ' της 9732/2004 απόφασης των Υφυπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων. Τούτο διότι, κατά την αληθή της έννοια, ως αυθαίρετο «μεγάλης περιβαλλοντικής επιβάρυνσης» δεν εννοείται, πάντως, αυθαίρετο σε έκταση που έχει υπαχθεί στο ιδιαίτερο προστατευτικό καθεστώς της δασικής νομοθεσίας.

Έσφαλε το δικάσαν διοικητικό εφετείο απορρίπτοντας ως αβάσιμο τον λόγο ακυρώσεως περί αναρμοδιότητας του Προϊσταμένου της Υ.ΔΟΜ. του Δήμου Μαρκοπούλου να επιβάλει πρόστιμο διατήρησης αυθαιρέτου κατά το χρόνο που η έκταση εντός της οποίας είχαν ανεγερθεί οι αυθαίρετες κατασκευές είχε κηρυχθεί αναδασωτέα. Όσα, όμως, αναφέρονται στο υπόμνημα του εκκαλούντος μετά τη συζήτηση της υπόθεσης ότι η επίμαχη έκταση είχε δασικό χαρακτήρα πριν την έκθεση αυτοψίας είναι, εν πάση περιπτώσει, απορριπτέα ως अपαράδεκτα διότι συνιστούν

πραγματικούς ισχυρισμούς που δεν είχαν προβληθεί με την αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του διοικητικού εφετείου αλλά ούτε και με την ενδικοφανή προσφυγή επί της οποίας εξεδόθη η απόφαση της Επιτροπής του άρθρου 4 του π.δ. 267/1998. Με τα δεδομένα αυτά, η έφεση πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή και να εξαφανισθεί η εκκαλουμένη απόφαση κατά το μέρος αυτό.

Ακολούθως, σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά, ο σχετικός λόγος ακυρώσεως πρέπει να γίνει δεκτός, η δε αίτηση ακυρώσεως, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή και να ακυρωθεί ο χρηματικός κατάλογος του Προϊσταμένου της Υπηρεσίας Δόμησης (Υ.ΔΟΜ.) του Δήμου Μαρκοπούλου Μεσογαίας, με τους οποίους βεβαιώθηκαν εν ευρεία εννοία σε βάρος του πρόστιμα διατήρησης αυθαίρετων κατασκευών.

Πρόεδρος: *Αικ. Χριστοφορίδου*

Εισηγητής: *Αν. Σπανού*

Το πλήρες κείμενο της απόφασης θα αναρτηθεί αμέσως μετά την καθαρογραφή του από το Δικαστήριο.